

Ολυσός

ΝΕΑΝΙΚΟ & ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ “ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ”
ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2015

78

> Περιεχόμενα

Σταύρωση (ε)αυτόν	27-28
Μη λησμονείτε το μέλλον!	28-31
Ποιήματα για Αγωνιστές ΕΟΚΑ	32-33
Δελτίο Ειδήσεων	34-35
Εκδηλώσεις Χαράς & Δημιουργίας	36-38
Μαθητεύοντας κοντά στους Αγίους	39
Φιλολογική γωνιά	40-41
Διήγημα: Το Πάσχα του Μεχμέτ μπέν	42-43
Ξενόγλωσσες σελίδες:	44-45
Γαλλικά: Pour ou contre l' uniforme scolaire? - Υπέρ ή κατά της σχολικής ενδυμασίας;	
Αγγλικά: The benefits of fasting - Τα πλεονεκτήματα της νηστείας	
Περιβαλλοντικό: Ένα ενδιαφέρον μάθημα	46
μελισσοκομίας	
Οι Σπίθες του «ΠΥΡΣΟΥ»	47

▶ Εξώφυλλο: Ι.Μ. Τιμ. Προδρόμου Σιδηροκάστρου Σερρών

▶ Οπισθόφυλλο: 9+1 χρόνια Εκπαιδευτήρια “ Απόστολος Παύλος”

Σταύρωση... (ε)αυτόν

Φίλε και φίλη,

Η νόμιμη άθληση, αυτή που υποτάσσει ελεύθερα τη θέληση του αθλητή σε κανόνες, κι αν ακόμα δεν οδηγεί πάντα σε νίκη, είναι βέβαιο ότι ασκεί τον άνθρωπο στη διάθεση για αγώνες όλο και μεγαλύτερους, όλο και υψηλότερους. Γι' αυτό κυρίως κι ο θείος Απόστολος σημειώνει: «η σωματική γυμνασία προς ολίγον εστίν ωφέλιμος» (Α' Τιμ. 4, 8). Είναι κοινώς αποδεκτό ότι για να είναι γόνιμη η σωματική άθληση απαιτεί στόχους, θυσίες, πρόγραμμα. Τίποτα όμως δεν γίνεται, αν όλα αυτά δεν ακολουθούνται με πιστότητα και συνέπεια. Με αυτές και μόνο τις προϋποθέσεις αυξάνει ο αθλητής τις ελπίδες για την επίτευξη της νίκης. Ό,τι και να κάνει πάντως, δεν μπορεί να εξασφαλίσει ούτε το βέβαιο, ούτε το μόνιμο, ούτε το ασυναγώνιστο της νίκης. Όλα παραμένουν ρευστά. Σύντομα γίνονται παρελθόν και δεν εξασφαλίζουν τη διατήρησή τους στο μέλλον. Γι' αυτό ο Απ. Παύλος δεν εξαιρεί, αλλά περιορίζει τη σημασία της σωματικής

άθλησης («προς ολίγον εστίν ωφέλιμος»), γιατί την συγκρίνει με την πνευματική άθληση και τους αγώνες της. Αυτή κι αν απαιτεί στόχους, θυσίες, πρόγραμμα, πιστότητα και συνέπεια. Αντίθετα όμως από ό,τι ισχύει στη σωματική άθληση, η νίκη εδώ εξασφαλίζεται, θεωρείται βέβαιη, αζεπέραστη, αιώνια. Σύμβολο των πνευματικών αγώνων ο Σταυρός του Κυρίου, που πάνω του καθηλώθηκε η ράθυμη και αμαρτωλή φύση μας.

Πρότυπα αγωνιστικά για την ενίσχυση του φρονήματος των αθλουμένων οι άγιοι, που επιβεβαιώνουν ότι η σταθερότητα του ανθρώπου στην απόφαση να θανατώσει τον εαυτό του για τον κόσμο αποβαίνει σωτήρια. Οι ίδιοι λόγω και έργω κηρύττουν: «Αν πεθάνεις πριν πεθάνεις, δεν θα πεθάνεις όταν πεθάνεις». Ήδη από την ώρα που μπαίνουμε στην κολυμβήθρα η Εκκλησία μάς εισάγει σ' αυτό το μυστήριο του θανάτου πριν τον θάνατο. Μας προπονεί, μας συναθλεί μαζί με τον Χριστό στα Πάθη, τον Σταυρό, την Ταφή Του. Μας μαθαίνει να νεκρώνουμε τα πάθη,

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΕΣ ΕΥΧΕΣ

*Η Διεύθυνση, οι Καθηγητές και οι συνεργάτες των Εκπαιδευτηρίων μας,
με την ευκαιρία των αγίων ημερών του Πάσχα,
εύχονται ολοκάρδια στους μαθητές και τις οικογένειές τους,
καθώς και στους φίλους αναγνώστες του «Πυρσού»,
ο Χριστός, ο νικητής του θανάτου και η πηγή της ζωής,
να χαρίζει στην πορεία τους το φως και τη χαρά της Ανάστασης.*

ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ

«Οὐκ ἀφῆκέ με μόνον ὁ πατήρ, ὅτι ἐγὼ τὰ ἀρεστά αὐτῷ ποιῶ πάντοτε.»

(Ιω. η', 29)

(δηλ.: Δεν με άφησε ποτέ μόνο μου ο πατήρ,
διότι εγώ κάνω πάντοτε αυτά που του αρέσουν.)

τις επιθυμίες, πριν τα νεκρώσει ο θάνατος. «Νεκρώσατε ουν τα μέλη υμών τα επί της γης» (Κολ. 3, 5). Με την κυριαρχία μας πάνω στα πάθη, κυριαρχούμε πάνω στον θάνατο, όπως άπαξ το έπραξε για μας ο Χριστός με τον θάνατό Του: «θανάτω θάνατον πατήσας και τοις εν τοις μνήμασι ζώνων χαρισάμενος».

Ας προσέξουμε όμως. Ο εκουσίος θάνατος του Κυρίου πάνω στον Σταυρό συνάδει με την όλη στάση της επί γης ζωής Του. Όλη η πορεία Του από τη φάτνη ως τον Σταυρό και τον Τάφο ήταν σταυρική. Είχε δηλαδή ο Κύριος εκουσίως σταυρωθεί πριν να σταυρωθεί. Είχε σταυρώσει το θέλημά Του! Όλη η απαραίτητη δράση Του εκεί στόχευε: «Ου ζητώ το θέλημα το εμόν, αλλά το θέλημα του πέμψαντός με Πατρός, ίνα τελειώσω αυτού το έργον» (Ιω. 4, 34 – 5, 30). Η σταυρική Του θυσία είναι λοιπόν το αποκορύφωμα της όλης σταυρικής πορείας Του επί γης. Βαριά παρακαταθήκη αλλά και ευθύνη για μας το άγιο υπόδειγμα που μας άφησε ο Κύριός μας με τη δική Του στάση ζωής. Αν ειλικρινά πιστεύουμε, επιθυμούμε, προσδοκούμε ανάσταση νεκρών και ζώνων του μέλλοντος αιώνας, ας συνειδητοποιήσουμε την ανάγκη να γίνουμε διά βίου μιμητές του Χριστού σε όλα. Πρωτίστως όμως στο να άρουμε τον σταυρό μας, ώστε πάνω του να σταυρωθεί οριστικά το δικό μας αμαρτωλό θέλημα.

Καλή Ανάσταση!

Μη λησμονείτε

(Για μια βιωματική

Ένας από τους σπουδαιότερους Έλληνες ποιητές, βραβευμένος με νόμπελ λογοτεχνίας, ο Γιώργος Σεφέρης, είχε πει την ακόλουθη διδακτική φράση: «Σβήνοντας κανείς ένα κομμάτι από το παρελθόν, είναι σαν να σβήνει και ένα αντίστοιχο κομμάτι από το μέλλον και είναι θλιβερή πια η ζωή, που μοιάζει με ακατοίκητο σπίτι».

Το Σχολείο μας, τα Εκπαιδευτήρια «Απόστολος Παύλος», επιμένουν ιδιαίτερα σε μια προσπάθεια να μην σβήσουν κομμάτια του παρελθόντος. Θεωρείται ξεκάθαρος και βασικός εκπαιδευτικός στόχος η διατήρηση της ιστορικής μνήμης. Ο λόγος που καθορίζει αυτόν τον στόχο δεν σχετίζεται φυσικά με κάποια εμμονική προσκόλληση στο παρελθόν. Πολύ περισσότερο δεν απορρέει από μια διάθεση φολκlorική ούτε βέβαια εθνικιστική. Ο λόγος στην πραγματικότητα είναι η βαθιά πεποίθηση ότι ένας λαός χωρίς μνήμη δεν γνωρίζει από πού και από ποιους προέρχεται, με αποτέλεσμα να μην ξέρει πού βρίσκεται και πού πορεύεται. Δεν έχει μια πυξίδα, που να μπορεί να τον οδηγήσει σε ασφαλή μονοπάτια σε δύσκολες χρονικές στιγμές και σε περιόδους κρίσης. Έτσι μοιραία, όπως λέει και ο ποιητής, χάνοντας την ιστορική του μνήμη χάνει κομμάτια από το μέλλον του.

Πολλοί είναι οι τρόποι με τους οποίους υλοποιείται η προαναφερθείσα προσπάθεια διατήρησης της ιστορικής μνήμης. Εκτός από το προβλεπόμενο από το Πρόγραμμα Σπουδών μάθημα Ιστορίας που πραγματοποιείται κάθε εβδομάδα στις τάξεις, οι μαθητές μας συχνά έχουν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν διαλέξεις, συζητήσεις, βίντεο αλλά και σύντομα μηνύματα όπου θίγονται κάποιες από τις αναρίθμητες πτυχές της ιστορίας μας.

Η σύγχρονη παιδαγωγική ωστόσο στηρίζει ως αποδοτικότερο τρόπο τον βιωματικό τρόπο μάθησης και την αυτενέργεια. Η κεντρική ιδέα της βιωματικής μάθησης φαίνεται να συγκροτείται γύρω από τη σχέση ανάμεσα στην εμπειρία και στην εκπαίδευση. Απόρροια της ιδέας

ΤΟ μέλλον! *

προσέγγιση του μαθήματος της Ιστορίας)

αυτής είναι η επιδίωξη της άμεσης επαφής των διδασκόμενων ατόμων με την πραγματικότητα που καλούνται να μελετήσουν. Απαιτεί την απευθείας εμπλοκή με το αντικείμενο της μάθησης, τη φυσική συνάντηση μαζί του, τη συμμετοχή σε ενέργειες σε σχέση με αυτό και όχι απλές σκέψεις ή συλλογισμούς για αυτό.

Το Σχολείο μας, αγκαλιάζοντας τα πορίσματα της σύγχρονης Παιδαγωγικής Επιστήμης, προκειμένου να πετύχει τον στόχο διατήρησης της ιστορικής μνήμης και συνείδησης, στηρίζει τη βιωματική μάθηση, επιμένοντας στην καθολική συμμετοχή όλων των συντελεστών του, διδασκόντων και διδασκόμενων στις εκδηλώσεις που τιμούν εθνικές επετείους.

Είναι αλήθεια ότι τα τελευταία χρόνια για διάφορους λόγους στα σχολεία της χώρας μας έχει γίνει κακή συνήθεια, τόσο στα παιδιά όσο και στους γονείς, η απουσία από τις σχολικές εορταστικές εκδηλώσεις. Η μη διεξαγωγή των τακτικών μαθημάτων κατά τις ημέρες των γιορτών εύκολα παρερμηνεύεται και οι μέρες αυτές θεωρούνται αργίες και ημέρες διακοπών, ευκαιρίες για ξεκούραση και απόδραση από τη ρουτίνα. Ο ρόλος των εκδηλώσεων υποβαθμίζεται και αυτές θεωρούνται χάσιμο χρόνου, ενώ σε κάποιες περιπτώσεις θεωρούνται πεδίο καλλιέργειας του εθνικισμού.

Φυσικά τέτοιες νοοτροπίες δεν συμβάλλουν στην επίτευξη των διδακτικών στόχων που προαναφέρθηκαν. Όντως οι μέρες των εορτών δεν είναι σαν τις μέρες των κανονικών μαθημάτων.

Είναι σημαντικότερες, γιατί προσφέρουν στους μαθητές τη δυνατότητα να παρακολουθήσουν ένα βιωματικό μάθημα που μένει ευκολότερα στη μνήμη τους απ' ό,τι ενδεχομένως η παράδοση μιας διδακτικής ώρας στο μάθημα της Ιστορίας. Γι' αυτό συχνά προτρέπουμε τους μαθητές μας να συμμετέχουν στις σχολικές εκδηλώσεις, παρακινώντας και τις οικογένειές τους να συμμετάσχουν σ' αυτές, συμβάλλοντας με τη σειρά τους στην καλλιέργεια και εδραίωση της ιστορικής μνήμης.

Μέσα από τις σχολικές εκδηλώσεις οι έφηβοι παραδειγματίζονται και δημιουργούν θετικά πρότυπα ηρωισμού και προσφοράς στο κοινωνικό σύνολο. Καλλιεργούν με αυτόν τον τρόπο τα ιδανικά της Ελευθερίας και του πατριωτισμού, μιας έννοιας παρεξηγημένης στις μέρες μας, που κάποιοι στα πλαίσια ενός κακώς εννοούμενου προοδευτισμού απορρίπτουν και κάποιοι άλλοι στα πλαίσια του εθνικισμού καπνλεύονται.

*Από Ομιλία προς τους γονείς και κηδεμόνες των μαθητών των Εκπ/ρίων μας (12 Μαρτίου 2015).

Ακόμα, δίνεται η ευκαιρία στους μαθητές να γίνουν οι ίδιοι πομποί μηνυμάτων. Να μεταδώσουν γνώση σε συνομηλίκους και μεγαλύτερους. Να γίνουν οι ίδιοι «δάσκαλοι» των συμμαθητών τους, των γονέων τους και των ίδιων των δασκάλων τους, αναδεικνύοντας τα ταλέντα τους και παίρνοντας πρωτοβουλίες.

Επιπλέον, οι σχολικές εκδηλώσεις αποτελούν ερέθισμα για τους μαθητές για βαθύτερη μελέτη των ιστορικών γεγονότων. Μέσα από την προετοιμασία των γιορτών και τη συμμετοχή τους σε αυτές, ανακαλύπτουν και φωτίζουν πτυχές της Ιστορίας όχι και τόσο -επιτρέψτε μου την έκφραση- δημοφιλείς. Για παράδειγμα, όλοι γνωρίζουμε αρκετά για ήρωες όπως ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης ή ο Γεώργιος Καραϊσκάκης ή ο Παπαφλέσσας. Τι γνωρίζουμε όμως για τον Παύλο Μελά και τον Τέλλο Άγρα ή τον Ευαγόρα Παλληκαρίδη και τον Γρηγόρη Αυξεντίου;

Στα πλαίσια λοιπόν αυτής της προσπάθειας για βιωματική προσέγγιση της ιστορικής μνήμης και την ανακάλυψη κάποιων όχι και τόσο προβεβλημένων πτυχών της Ιστορίας, μαθητές του σχολείου μας πρόσφατα είχαν την ευκαιρία να εργαστούν για την παραγωγή μιας ταινίας μικρού μήκους με θεματικό πυρήνα την τουρκική εισβολή στο νησί της Κύπρου. Σκηνοθέτης της ταινίας είναι η φιλόλογος του Σχολείου μας κα Κατερίνα Κονέ. Αφορμή για τη δημιουργία της ταινίας μικρού μήκους «ΤΟ ΑΔΕΙΟ ΠΙΑΤΟ» αποτέλεσε ο εκπαιδευτικός διαγωνισμός που προκήρυξε το Υπουργείο Παιδείας Ελλάδας σε συνεργασία με το Υπουργείο Παιδείας Κύπρου για την επέτειο των σαράντα χρόνων από την τουρκική εισβολή στην Κύπρο το 1974 με τον τίτλο «Δεν ξεχνώ, διεκδικώ,

δημιουργώ».

Η Κύπρος αποτελεί ένα κομμάτι του ελληνοισμού που οι αγώνες για την ένωσή του με την Ελλάδα από το 1821 έως το 1959 δε δικαιώθηκαν. Μετά την ανακήρυξή της σε ανεξάρτητο κράτος παρά τη θέληση του μεγαλύτερου μέρους του νησιού, ακολούθησε μια περίοδος ταραγμένης ειρήνης και συγκρούσεων μεταξύ των Ελληνοκυπρίων και των Τουρκοκυπρίων. Αποτέλεσμα ήταν η εισβολή τουρκικών στρατευμάτων στο νησί το 1974, η διχοτόμησή του και η κατάληψη από την Τουρκία του 36,2 % της εδαφικής του επικράτειας. Έτσι, το 2014 ήταν μία ακόμα σκληρή επέτειος για την Ελλάδα. Πέρασαν 40 χρόνια από την τουρκική εισβολή στην Κύπρο.

Οι συνέπειες αυτού του πολέμου για τον ελληνοισμό της Κύπρου είναι τραγικές και ο αντίκτυπός τους φτάνει έως σήμερα. Σκοτώθηκαν 4.000 άνθρωποι και 180.000 Ελληνοκύπριοι εκτοπίστηκαν βίαια. Εκκλησίες, κοιμητήρια και αρχαιολογικοί χώροι βεβηλώθηκαν. Άλλοι 20.000 Ελληνοκύπριοι, οι οποίοι παρέμειναν στις κατεχόμενες περιοχές, εξαναγκάστηκαν κι αυτοί τελικά να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους. Τέλος, 1.619 άνθρωποι αιχμαλωτίστηκαν και η τύχη των περισσοτέρων αγνοείται. Οι οικογένειές τους, 40 χρόνια μετά, τους περιμένουν. Από το 2007 έχουν αρχίσει να βρίσκονται τα οστά των αγνοουμένων σε ομαδικούς τάφους στην κατεχόμενη πλευρά και αποδεικνύεται η ομαδική εν ψυχρώ εκτέλεσή τους.

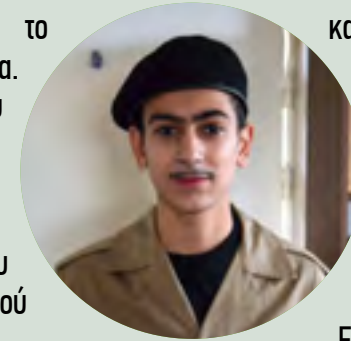
Αυτή η τραγική συνέπεια του πολέμου για τους ανθρώπους που αιχμαλωτίστηκαν και δεν επέστρεψαν ποτέ αποτελεί και το θέμα της ταινίας μικρού μήκους που δημιουργήσαμε με τα παιδιά. Ξεκινώντας αυτό το εγχείρημα, διαπιστώσαμε

ότι η σύγχρονη ιστορία προσεγγίζεται δύσκολα, επειδή κουβαλάει ακόμα μαζί της τα πάθη και τον υποκειμενισμό. Όμως είναι ζωντανή στους ανθρώπους που τη βίωσαν κι έτσι έχει τη δυνατότητα να κεντρίσει το ενδιαφέρον και να διδάξει άμεσα. Η σύγχρονη ιστορία της Κύπρου έχει να δώσει πολλά σε όσους τη μελετούν για τον αγώνα για την ελευθερία, για τα πάθη των Ελλήνων, τη σκληρότητα του πολέμου, τον πόνο του ξεριζωμού και της προσφυγιάς.

Το τι κέρδισαν και διδάχτηκαν, διδάσκοντας τελικά εμάς, τα παιδιά το έγραψαν μόνα τους: «Η ιδέα να συμμετάσχουμε σε μια ταινία μικρού μήκους φαινόταν ελκυστική ...και όλοι μας προσπαθήσαμε για το καλύτερο αποτέλεσμα, με τον δικό του μοναδικό τρόπο ο καθένας», γράφει η Έλενα και συνεχίζει η Αθανασία, «έμαθα πώς είναι να συνεργάζεσαι για τον ίδιο σκοπό με κάποιον άλλο και τι μπορεί να καταφέρει ο άνθρωπος αν ενωθεί με τον συνάνθρωπό του»...

«Είχα την ευκαιρία να έχω πρωταγωνιστικό ρόλο... Μάθαμε για την ιστορία της Κύπρου και αποκτήσαμε και γνώσεις σχετικά με τα γυρίσματα ταινιών», γράφει Παναγιώτα. Ο Βασίλης, η Άρτεμις και η Νικολέτα δηλώνουν ότι «ήταν μια ξεχωριστή εμπειρία με πολλά συναισθήματα γιατί η ταινία ήταν βασισμένη σε πραγματική ιστορία», και ο Γιώργος συμπληρώνει ότι «μας δίνει μια εικόνα, μια αίσθηση πώς έγιναν αυτά και τι έπαθαν όσοι συμμετείχαν στον πόλεμο». Η Στελίνα προσθέτει ότι «ήταν μια πρωτότυπη εμπειρία που πραγματικά θα θυμάται για μια ζωή» και ο Προκόπης ότι «θα το ξανάεκανε χωρίς δεύτερη κουβέντα». Όμως, συνεχίζει η Ιωάννα «δεν αποκτήσαμε απλά μια εμπειρία, αλλά μπορέσαμε να μπούμε στη θέση των ανθρώπων που ένιωσαν το συναίσθημα της αγωνίας και της ξενιτιάς μέσα στην ίδια τους

τη χώρα». «Προσωπικά ταυτίστηκα με το ρόλο που υποδύομαι και ένιωσα σε κάποιο βαθμό αυτό το δράμα των Ελληνοκυπρίων, οι οποίοι έχουν χάσει τους συγγενείς τους, χωρίς κανένα ίχνος ή πληροφορία για την τύχη τους», καταλήγει ο Σωτήρης. Τέλος, σκοπός της ταινίας, όπως γράφει ο Αλέξανδρος, είναι «να αναδείξει τα δεινά των Ελλήνων της Κύπρου από τη βίαιη και παράνομη εισβολή των Τούρκων, που συνεχίζεται μέχρι σήμερα».

Εκτός από τη βιωματική προσέγγιση της ιστορίας, στα παιδιά δόθηκε μέσω της ταινίας και μία ακόμα ξεχωριστή ευκαιρία. Γνώρισαν κι ήρθαν σε επικοινωνία με έναν από τους διεθνώς γνωστούς σύγχρονους μουσικοσυνθέτες της Κύπρου, τον Στέλιο Πισή, ο οποίος μας παραχώρησε τις συνθέσεις του προκειμένου να επενδύσουμε μουσικά την ταινία. Έχουν πραγματοποιηθεί μεγάλες συναυλίες με τα έργα του, τα οποία έχουν εκτελέσει διάσημες συμφωνικές ορχήστρες. Το ξεχωριστό όμως είναι ότι γράφει τη μουσική του στον ηλεκτρονικό υπολογιστή κουνώντας μόνο το μικρό δακτυλάκι τού ενός χεριού, καθώς η χρόνια μουπάθειά του τον έχει καθηλώσει στο κρεβάτι. «Ο δυναμισμός της ψυχής σου μας έδωσε ελπίδα και πίστη για να συνεχίσουμε», γράφουν στην ευχαριστήρια επιστολή που του έστειλαν τα παιδιά.

1974-2014... 40 χρόνια μετά, τα παιδιά σας... τα παιδιά μας... δεν ξεχνούν, αλλά ζητούν να μάθουν για την ιστορία. Τολμούν να μπουν στη θέση αυτών που έζησαν μία από τις τραγικότερες στιγμές της ιστορίας. Διεκδικούν μαζί τους τη δικαίωση και την λύτρωση από τον πόνο. Δημιουργούν μια ταινία, περιμένοντας μαζί με τις οικογένειες των αγνοούμενων γύρω από το ΑΔΕΙΟ ΠΙΑΤΟ.

Επιμέλεια: κ. Γεώργιος Αγγουράς & κ. Αικατ. Κονέ, Εκπαιδευτικοί

Λίγα λόγια στους μαθητές μου

Τι να σας λέω για Θερμοπύλες, Μαραθώνες,
όταν τη μάχη δίνετε με πέτρες στην αυλή μας,
όταν παιχνίδι σας είναι μονά – ζυγά με σφαίρες;

Μονά –ζυγά με Λευτεριά ή Θάνατο!

Τι να σας μάθω, ηρωικούς εξάμετρους του Ομήρου,
όταν μετράτε λίγα δευτερόλεπτα
κι ύστερα ρίχνετε τη χειροβομβίδα;

Παιδιά, που γίνατε άνδρες σε μια νύχτα

του χίλια εννιακόσια πενήντα πέντε.

Που ωρίμασε τόσο άξαφνα το πνεύμα σας.

Τι να σας πω για τη Λογική, για αρχαία σοφία;

Τι να σας διαβάζω για Σουλιώτισσες και Μεσολόγγια,
σε σας κοπέλες, που είστε κάθε μια
κι από ένα ζωντανό ταχυδρομείο,

που μέσα στην αθώα στολή είστε ζωσμένες τ' άρματα!

Τι να ζητώ καλλιγραφίες από τα χέρια που έσκαβαν

όλο το βράδυ χτες κρησφύγετα,

πού να διαβάσω πιο λαμπρή σελίδα λεβεντιάς,

από το πρόσωπό σας το μελανιασμένο ακόμη από τα κτυπήματα

της τελευταίας διαδήλωσης,

ποιο τραγούδι ομορφότερο να πω

απ' τη σιωπή σας μπρος στα βασανιστήρια;

Τι να σας μάθω πιο πολύ

απ' ό,τι λέει η ζωή κι ο θάνατός σας;

Γιάννης Παπαδόπουλος, 1956

Του Βαγορή

Εψές πουρνό μεσάνυχτα στις φυλακής τη μάντρα
μες στις κρεμάλας τη θηλιά σπαρτάραγε ο Βαγόρας.

Σπαρτάρησε, ξεψύχησε, δεν τ' άκουσε κανένας.

Η μάνα του ήταν μακριά, ο κύρης του δεμένος,
οι νιοι συμμαθητάδες του μαύρ' όνειρο δεν είδαν,
η νια που τον ορμήνευε δεν είδε νυχτοπούλι.

Εψές πουρνό μεσάνυχτα θάψαν τον Ευαγόρα.

Σήμερα Σάββατο ταχιά όλη η ζωή σαν πρώτα.

Ετούτος πάει στο μαγαζί, εκείνος πάει στον κάμπο,
ψηλώνει ο χτίστης εκκλησιά, πανί απλώνει ο ναύτης,
και στο σκολειόν ο μαθητής συλλογισμένος πάει,
χτυπά κουδούνι, μπαίνουνε στην τάξη του ο καθένας.
Μπαίνει κι η πρώτη η άταχτη, κι η τρίτη που διαβάζει,
μπαίνει κι η πέμπτη αμίλητη, η τάξη του Ευαγόρα.

-Παρόντες όλοι;

-Κύριε, ο Ευαγόρας λείπει.

-Παρόντες! λέει ο δάσκαλος και με φωνή που τρέμει:

-Σήκω, Ευαγόρα, να μας πεις Ελληνική Ιστορία!

Ο δίπλα, ο πίσω, ο μπροστά, βουβοί και δακρυσμένοι,
αναρωτιούνται στην αρχή, ώσπου η σιωπή τούς κάμνει
να πέσουν σ' αναφιλητά, ετούτοι κι όλη η τάξη.

-Παλληκαρίδη, άριστα! Βαγόρα, πάντα πρώτος!

Στους πρώτους πρώτος, Άγγελε πατρίδας δοξασμένης.

Συ μέχρι χτες της μάνας σου ελπίδα κι αποκούμπι,
και του σχολειού μας σήμερα Δευτέρα Παρουσία!

Τα 'πε κι απλώθηκε σιωπή πα' στα κλαμένα νιάτα,
που μπρούμυτα γεμίζανε της τάξης τα θρανία,
έξω από κείνο τ' αδειανό, παντοτινά γεμάτο!

Φώτης Βαρέλης

ΓΙΑ ΜΑΣ ΤΟΥΣ ΕΦΗΒΟΥΣ Δελτίο Ειδήσεων...

ΚΑΤΑΘΛΙΨΗ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΠΡΟΚΑΛΕΣΕΙ Η ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΣΤΟ FACEBOOK

της ζωής των άλλων, σύμφωνα με νέα μελέτη. Έρευνα του Πανεπιστημίου του Μισούρι αποκαλύπτει ότι το να κρατάμε μια καλή επαφή με τους φίλους μας μέσω της ιστοσελίδας είναι υγιές και διασκεδαστικό. Καμπανάκι κινδύνου χτυπά, όμως, όταν μπαίνουμε στη διαδικασία να κάνουμε συγκρίσεις. «Αν το Facebook χρησιμοποιείται για να δούμε πόσο καλά πάει κάποιος στην καριέρα του, ή οικονομικά, ή ακόμα το πόσο ευτυχισμένος είναι στις σχέσεις του, τότε η χρήση του μπορεί να οδηγήσει στην κατάθλιψη». Η έρευνα δημοσιεύθηκε στο περιοδικό Computers in Human Behavior.

ΔΕΚΑΤΡΙΑΧΡΟΝΟΣ ΕΓΙΝΕ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑΣ

κατασκευάζοντας εκτυπωτές για το σύστημα γραφής Μπράιγ των τυφλών.

Αφορμή για την κατασκευή του πρώτου του αυτοσχέδιου εκτυπωτή υπήρξε μια σχολική του εργασία, για την οποία ο δεκατρίαχρονος χρησιμοποίησε ένα κουτί ρομποτικής του εμπορίου. Ο νεαρός Shubham Banerjee, θέλοντας να μάθει πώς διαβάζουν οι τυφλοί πληροφορήθηκε πως ένας εκτυπωτής Μπράιγ κοστίζει

τουλάχιστον 2.000 δολάρια, δηλ. πολύ ακριβά για τους περισσότερους τυφλούς αναγνώστες, ιδιαίτερα στις αναπτυσσόμενες χώρες. «Απλώς σκέφτηκα ότι η τιμή δεν θα έπρεπε να είναι τέτοια. Ξέρω ότι υπάρχει απλούστερος τρόπος να τον φτιάξει κανείς», είπε. Και ξενύχτησε αρκετά βράδια στην κουζίνα του σπιτιού του, ώσπου τα κατάφερε. Ο εκτυπωτής του κοστίζει περίπου 350 δολάρια και ονομάστηκε Braigo. Μία εταιρεία επένδυσε στην κατασκευή του, καθώς είναι ευρηματική και έχει χαμηλό κόστος. «Στόχος μου είναι οι περισσότεροι από τους ανθρώπους με αναπηρία στην

ώραση να έχουν έναν τέτοιο εκτυπωτή», λέει ο νεαρός εφευρέτης. Και ήδη, η εφευρέσή του έχει γίνει δεκτή με ενθουσιασμό!

ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΤΡΟΠΟΥΣ ΓΙΑ ΝΑ ΔΥΝΑΜΩΣΟΥΜΕ ΜΥΑΛΟ ΜΑΣ

ΤΟ μάς συνιστούν τέσσερις πρόσφατες έρευνες: 1. Να περπατάμε 3 χμ. τη μέρα. Η τακτική άσκηση, όπως το περπάτημα, όχι μόνο βοηθάει στην ευεξία, αλλά είναι και βασικός παράγοντας (σε ποσοστό 60%) μείωσης του κινδύνου προσβολής από άνοια, όπως αποκαλύπτει νέα έρευνα. 2. Να εξασκούμε το μυαλό μας. Αυτό μπορεί να είναι κάτι διασκεδαστικό, όπως να παίζουμε παιχνίδια με γρίφους και συνδυασμούς, καθώς τόσο η επεξεργασία των λέξεων όσο και των εικόνων και των ήχων βοηθάνε. Η επίδραση των ασκήσεων έχει μακροπρόθεσμο όφελος στη συνολική λειτουργία του

μυαλού, καθώς το κάνουν πιο ευέλικτο. 3. Να μάθουμε κάποιο μουσικό όργανο. Το παίξιμο ενός μουσικού οργάνου είναι η μόνη δραστηριότητα που ενεργοποιεί ταυτόχρονα ολόκληρο τον εγκέφαλο. Η εκμάθηση ενός μουσικού οργάνου βελτιώνει τις γνωστικές λειτουργίες και εξασκεί τον εγκέφαλο στη συγκέντρωση. Δραστηριότητες όπως το να μάθουμε έναν νέο χορό ή μια νέα γλώσσα, βοηθούν επίσης με παρόμοιο τρόπο. 4. Να ξεκουραζόμαστε και να κοιμόμαστε καλά. Κατά τη διάρκεια του ύπνου, μια ομάδα εγκεφαλικών κυττάρων ανοίγουν ειδικά κανάλια ώστε να αποβληθούν τοξίνες και τοξικές ουσίες από τον εγκέφαλο. Με λίγα λόγια, προκειμένου να έχουμε ένα γερό μυαλό, πρέπει να συνδυάζουμε την εξάσκηση με την ξεκούρασή του.

Η ΙΔΡΥΣΗ «ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ»

στη θεολογική Σχολή του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης μάλλον αποτελεί παγκόσμια πρωτοτυπία! Αναρωτιόμαστε πώς είναι δυνατόν ο Κύριος Ιησούς Χριστός, ο Υιός και Λόγος

του Θεού, όπως από τα μικρά μας σχολικά χρόνια διδασκόμαστε, να διδάσκεται μέσα σε μια παραδοσιακά ορθόδοξη σχολή και ως ένας από τους κατώτερους προφήτες, κατά την ισλαμική παράδοση. Βλάσφημο και μόνο ως σύλληψη!..

Η ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΕ ΕΝΑ ΜΟΥΣΕΙΟ

μάς προσφέρει διπλό όφελος: ψυχαγωγία και μόρφωση. Ως παρακίνηση λοιπόν, για να βάλουμε τις επισκέψεις αυτές περισσότερο στη ζωή μας, συγκεντρώνουμε εδώ τις Ημέρες Ελευθέρας Εισόδου στα Μουσεία: 6 Μαρτίου (Μνήμη Μελίνας Μερκούρη), 18 Απριλίου (Διεθνής Ημέρα Μνημείων),

18 Μαΐου (Διεθνής Ημέρα Μουσείων), 5 Ιουνίου (Παγκόσμια Ημέρα Περιβάλλοντος), 27 Σεπτεμβρίου (Παγκόσμια ημέρα Τουρισμού).

Επίσης: Το τελευταίο Σαββ/κο Σεπτεμβρίου κάθε έτους (Ευρωπαϊκές Ημέρες Πολιτιστικής Κληρονομιάς), οι Κυριακές κατά το διάστημα από 1 Νοεμβρίου έως 31 Μαρτίου, οι επίσημες αργίες, η πρώτη Κυριακή κάθε μήνα πλην των μηνών Ιουλίου, Αυγούστου και Σεπτεμβρίου (όταν η πρώτη Κυριακή είναι αργία, ως ημέρα εισόδου καθορίζεται η δεύτερη Κυριακή).

ΟΣΟΙ ΣΤΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΤΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΧΟΡΤΟΦΑΓΟΙ

κινδυνεύουν λιγότερο να πεθάνουν από την καρδιά τους ή από εγκεφαλικό, σε σχέση με όσους τρώνε κατά προτίμηση τροφές ζωικής προέλευσης. Οι ερευνητές που έκαναν τη σχετική ανακοίνωση ανέλυσαν στοιχεία σχετικά με τη διατροφή και τον τρόπο ζωής 451.250 Ευρωπαίων από δέκα χώρες, ηλικίας 35 έως 70 ετών. «Αντί κανείς να αποφεύγει δραστικά τα ζωικής προέλευσης τρόφιμα, το να υποκαταστήσει απλώς ένα μέρος από το κρέας που τρώει, με φυτικής προέλευσης τροφές,

μπορεί να αποτελέσει έναν απλό και χρήσιμο τρόπο για να μειώσει την καρδιαγγειακή θνησιμότητα», δήλωσαν.

Ο δικός σας
ρεπόρτερ

εκδηλώσεις χαράς και δημιουργίας

Ιανουαρίου - Φεβρουαρίου 2015

Με την επιστροφή μας στο Σχολείο τον Ιανουάριο είχαμε την εκδήλωση κοπής της Βασιλόπιτας. Καθηγητές και μαθητές ευχηθήκαμε για το καλό της νέας χρονιάς! Παράλληλα παρακολουθήσαμε σύντομη εισήγηση με θέμα αγωνιστικό και ωφέλιμο.

Για άλλη μια φορά το Σχολείο μας πρόνοσε να περάσουμε μια ξεχωριστή Τσικνοπέμπτη. Διοργάνωσε εκδρομή στη χιονισμένη Βυτίνα και τη Δημητσάνα. Η εκδρομή είχε και εκπαιδευτικό χαρακτήρα, αφού επισκεφτήκαμε το Μουσείο Υδροκίνησης και το σπίτι του ιερομάρτυρα Πατριάρχη Γρηγορίου του Ε΄ στη Δημητσάνα, αλλά και πολλή ψυχαγωγία. Κάναμε βόλτα στη γραφική περιοχή και αργότερα ακολούθησε ο χιονοπόλεμος που όλοι περιμέναμε, στον οποίο οι καθηγητές μας πάλεψαν μέχρι τελικής πτώσεως. Για να λέμε την αλήθεια, οι «απώλειες» ήταν πολλές και από τα δύο μέτωπα. Μετά από μία τέτοια εξάντληση, κρίθηκε αναγκαίο να φάμε το καθιερωμένο για τη μέρα σουβλάκι στο Λεβίδι, πριν να πάρουμε τον δρόμο της επιστροφής...

Την προσκυνηματική μας εκδρομή στους Αγίους Τόπους πρόβαλλαν τέσσερις εκπομπές του Ραδιοφωνικού Σταθμού «Πειραιϊκή Εκκλησία», στις οποίες ακούστηκαν τα μοναδικά βιώματα και οι σκέψεις των μελών της σχολικής μας κοινότητας που συμμετείχαν, όπως τις κατέγραψαν στα προσωπικά τους ημερολόγια και τις αφηγήθηκαν σε συνέντευξη που έδωσαν. Για την παρουσίαση αυτή πολλοί μας εξέφρασαν γραπτώς και τηλεφωνικώς τα συγχαρητήριά τους, αλλά εμείς νιώθουμε την ανάγκη να εκφράσουμε την ευγνωμοσύνη μας στον θεό που μας αξίωσε να κάνουμε ένα τέτοιο ταξίδι αλλά και τις ευχαριστίες μας στον παραγωγό κ. Λυκούργο Μαρκούδη για την άριστη οργάνωση του προσκυνήματος και την αξέχαστη ξενάγηση που μας έκανε σ' όλη την Αγία Γη.

Τους προστάτες της Παιδείας Τρεις Ιεράρχες τιμήσαμε με εκκλησιασμό στον Ι. Ν. Απ. Παύλου, όπου όλοι οι μαθητές συμμετείχαμε μαζί με τη Σημαία μας. Στη συνέχεια, στη σχολική μας γιορτή παρακολουθήσαμε μια παρουσίαση της ζωής τους. Το παράδειγμα και τα λόγια τους παραμένουν πάντα πηγή σοφίας και δύναμης. Στο τέλος της γιορτής απονεμήθηκαν στους επιτυχόντες μαθητές διπλώματα γαλλικών και Η/Υ.

Στα πλαίσια του εορτασμού της μνήμης των Τριών Ιεραρχών είχαμε την τιμή να επισκεφθεί το Σχολείο μας, προσκεκλημένος της Διεύθυνσης, ο πρωτοπρεσβύτερος π. Θεόδωρος Ζήσης, ομότιμος καθηγητής του ΑΠΘ. Ο π. Θεόδωρος, με την πολύχρονη πείρα του ως εκπαιδευτικού, ανέπτυξε την μοναδική αξία της ανθρώπινης υπάρξεως και φύσεως, καθώς και την ιεράρχηση των αγαθών του βίου, βάσει του παραδείγματος των αγίων Πατέρων και κυρίως των Τριών Ιεραρχών. Πρόέβη, τέλος, και σε μερικές πηθικές προεκτάσεις για τον εφηβικό βίο και την ψυχαγωγία, με επίκεντρο τη στροφή του ανθρωπίνου νοός προς τον θεό, το ύψιστο Αγαθό. Τα λόγια του ήταν δυνατά και ενθουσιαστικά και εντυπώθηκαν μέσα μας. Τον ευχαριστούμε.

Εκπαιδευτική επίσκεψη πραγματοποίησε η Περιβαλλοντική Ομάδα μας στο ΚΠΕ Ν. Κίου, όπου παρακολούθησε το πρόγραμμα «Ερασίνοσ, ο γιος του βράχου», για την ευεργετική συμβολή του ποταμού Ερασίνου στην εν γένει ζωή των κατοίκων της περιοχής. Η Ομάδα είχε όμως κι άλλη μια έκπληξη, όταν την εβδομάδα της Αποκριάς κατέφθασαν στον Σχολικό Βοτανικό μας Κήπο κουτιά με ...πίτσες, ειδικά για τα μέλη της, που φυσικά ανταποκρίθηκαν αμέσως. Μέχρι και Σεμινάριο Μελισσοκομίας παρακολούθησαν από τον κ. Ιω. Γιωτάκη, όπου μπόρεσαν να παρατηρήσουν την αξιοθαύμαστη ζωή του μελισσιού από κοντά (για περισσότερα βλ. το Περιβαλλοντικό άρθρο του τεύχους).

Το Σχολείο μας πήρε μέρος σε έναν Διαγωνισμό που οργάνωσε για τα 40 χρόνια από την τουρκική εισβολή στην Κύπρο το Υπουργείο Παιδείας της Ελλάδας και το αντίστοιχο της Κύπρου. Συμμετείχαμε με τη δημιουργία μιας ταινίας μικρού μήκους που είχε τον τίτλο «Το άδειο πιάτο» και φωτογράφιζε μια κυπριακή οικογένεια που έχασε το παιδί της στον πόλεμο την περίοδο αυτή και η τύχη του αγνοούνταν για χρόνια. Η δημιουργία της ταινίας μάς έδωσε την ευκαιρία να αποκτήσουμε γνώσεις και βιώματα πάνω στο εθνικό αυτό θέμα που παραμένει ακόμα ανοικτή πληγή. Πήραμε όμως και γνώσεις σκηνοθεσίας. Επίσης, σημαντικό ήταν ότι γνωρίσαμε τον Κύπριο νέο Στέλιο Πισή, που γράφει υπέροχη μουσική, ενώ πάσχει από βαριά μυοπάθεια, και που μας έδωσε ανεπιφύλακτα την άδεια να χρησιμοποιήσουμε κομμάτια του για τη μουσική επένδυση της ταινίας μας.

(Για περισσότερα διαβάστε το άρθρο «Μη λησμονείτε το μέλλον!» του παρόντος τεύχους.)

Την ταινία «Το άδειο πιάτο» παρακολούθησαμε όλοι στην αίθουσα εκδηλώσεών μας την Παρασκευή της Τυρινής, αφού πρώτα μας έγινε μια αναγκαία εισαγωγή στην ιστορία της Κύπρου και στα τραγικά γεγονότα που οδήγησαν στην τουρκική εισβολή και την κατάληψη του μισού περίπου νησιού. Ακολούθησε στη συνέχεια στο προαύλιο και στον σχολικό μας κήπο ένα Κυνήγι Κρυμμένου Θησαυρού, στο οποίο νίκησε η τάξη με τις περισσότερες γνώσεις στην κυπριακή ιστορία, αφού οι δραστηριότητες και οι ερωτήσεις ήταν όλες σχετικές με αυτήν!..

Στις 25/2 διοργανώθηκαν στο Σχολείο μας μαθήματα Πρώτων Βοηθειών. Υπεύθυνη ήταν η κ. Μαρία Ρεκλείτη, η οποία με την πλούσια επιστημονική της κατάρτιση στο χώρο της νοσηλευτικής μάς μετέδωσε θεωρητικά αλλά και πρακτικά τις γνώσεις του πώς να αντιμετωπίζουμε ένα απρόσμενο περιστατικό, όπως μια λιποθυμία, έναν πνιγμό, κάποιο τραυματισμό ή μια αλλεργία. Πολύ ενδιαφέροντα και χρήσιμα όσα μάθαμε, κυρίως μάλιστα το κομμάτι της διαδραστικής παρουσίας. Την ευχαριστούμε πολύ.

Την Α΄ Στάση των Χαιρετισμών, με την οποία επικαλεστήκαμε τη βοήθεια της Παναγίας μας, ψάλαμε μαθητές και εκπαιδευτικοί του Σχολείου μας, καθώς την τελέσαμε μόνοι μας σε παρακείμενο ναϊδριο μέσα στη διάρκεια του ωρολογίου προγράμματος. Μας ικανοποίησε πολύ αυτή η ευκαιρία που είχε η σχολική μας κοινότητα και πολύ θα θέλαμε να το επαναλάβουμε!

Οι Παρατηρητές: Αθ. Κουζή, Β΄ Λυκείου & Στρ. Παλαιτσάκης, Α΄ Γυμνασίου

Ο ΑΓΙΟΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΟΣ

Ο ΑΓΙΟΣ
ΚΑΛΛΙΟΠΙΟΣ Ο
ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ

Ο Άγιος Καισάριος, αδελφός του Αγ. Γρηγορίου του θεολόγου, ήταν ο τελευταίος βλαστός της ευλογημένης του οικογένειας. Γεννήθηκε περί το 330 μ.Χ. στην Ναζιανζό της Καππαδοκίας και κληρονόμησε τις σπάνιες αρετές των αγίων γονέων του.

Φλεγόμενος από ακατάσχετο πόθο για μάθηση, σπούδασε, αρχικά στην Αλεξάνδρεια κι έπειτα στην Κωνσταντινούπολη, μαθηματικά, αστρονομία, φιλοσοφία και κυρίως Ιατρική. Υπηρετήσε ως ιατρός στα αυτοκρατορικά ανάκτορα, ενώ έλαβε πολυάριθμα αξιώματα και επίσημες διακρίσεις. Παρ' όλη όμως την κοσμική του ανάδειξη, ο Καισάριος δεν λησμόνησε την αληθινή ομολογία της Ορθοδόξου Εκκλησίας. Συνεχής του μέριμνα ήταν η φροντίδα των φτωχών και η διακονία των ασθενών.

Μετά την θαυμαστή σωτηρία του από σεισμό εγκαταλείπει τους εγκόσμιους περισπασμούς και επιστρέφει μόνιμα στην πατρίδα του. Δέχεται το Άγιο Βάπτισμα και αποφασίζει να αφιερωθεί ολοκληρωτικά στην υπηρεσία του Υψίστου ως κληρικός. Δεν προλαβαίνει, ωστόσο, να αναπτύξει μεγαλύτερο κοινωνικό έργο, καθώς τον ίδιο χρόνο αρρωσταίνει και καταλήγει στο θάνατο σε ηλικία μόλις 40 ετών. Όλα του τα υπάρχοντα μοιράστηκαν στους φτωχούς, όπως όριζε η σύντομη διαθήκη που άφησε.

Η εκκλησία τιμά την μνήμη του Αγίου Καισαρίου στις 9 Μαρτίου.

Ο Άγιος Καλλιόπιος ο Εσταυρωμένος είναι ένας ακόμη νεαρός άγιος, που στολίζει το στερέωμα της Χριστιανοσύνης. Μαρτύρησε στα 15 του χρόνια. Παρόλο που δεν είναι αρκετά γνωστός στους πιστούς, η ζωή του είναι αξιοθαύμαστη και έχει να δώσει πολλά μηνύματα κυρίως στους νέους.

Νεαρός στην ηλικία και αναθρεμμένος χριστιανικά αναγκάστηκε να καταφύγει στην Κιλικία, εξαιτίας των διωγμών. Όμως συνελήφθη και, αρνούμενος κατηγορηματικά να συμμετάσχει σε ειδωλολατρικές τελετές, προτιμά το μαρτύριο. Με φρόνημα ηρωικό, απορρίπτει την πρόταση του επάρχου να του χαρίσει τη ζωή, αν δεχτεί να παντρευτεί την κόρη του. Του απαντά: «Γνώριζε ότι είμαι ολοκληρωτικά αφιερωμένος στον Θεό και επιθυμία μου είναι να παρουσιαστώ με το σαρκίο μου παρθένο κι ακηλίδωτο στο φοβερό Του Βήμα».

Άλλο ένα θαυμαστό στοιχείο του βίου του είναι η στάση της μητέρας του, η οποία όχι μόνο δεν τον προτρέπει να υποκύψει, αλλά τον παρακινεί να υπομείνει αγόγγυστα τα βασανιστήριά του και προσεύχεται μαζί του.

Για όλα αυτά, σκληρότατη είναι η καταδίκη που ο έπαρχος επεφύλαξε στον νεαρό μάρτυρα: η σταύρωση. Ο Άγιος Καλλιόπιος σταυρώθηκε την Μεγάλη Πέμπτη του 294 μ.Χ. και μάλιστα παρέδωσε την αγιασμένη ψυχή του στον Κύριο κατά την Τρίτη ώρα, όπως ο Σωτήρας μας. Με αυτή την φοβερή άθληση κέρδισε τον στέφανο της Ζωής ο Άγ. Καλλιόπιος, του οποίου την μνήμη τιμούμε στις 7 Απριλίου

Επιμέλεια μαθητ. Α.Τ. & Χ.Α., Α΄ Λυκείου

Φιλολογική γωνιά

Για την Πατρίδα

*Σαν έρθει ο κατακτητής
το σπίτι σου να πάρει,
μη φοβηθείς, σταμάτα τον,
πολέμα σαν λιοντάρι.*

*Αν η Πατρίδα χρειαστεί
το σπίτι σου να δώσεις,
δώσ' της το με χαρά ευθύς
και φόβο να μη νιώσεις,*

*Δώσε της ό,τι χρειαστεί
πρόθυμα και προχώρα.
Τιμή και δόξα και ζωή,
τα αγιάζει εκείνη όλα.*

Στ. Πανταζή, Α' Λυκείου

Η διδασκαλία του Αγ. Κοσμά. Επίκαιρη και σήμερα;

Η διδασκαλία του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού, που διατυπώθηκε με ξεχωριστή ενάργεια αλλά και με θεία δύναμη κατά την εποχή της τουρκοκρατίας, υπογραμμίζει τον ιερό ρόλο της Παιδείας. Ο Άγιος πιστεύει ότι η Παιδεία είναι το μέσον που θα οδηγήσει στην πνευματική και εθνική εξέγερση των Ελλήνων. Από τη μία πλευρά θα φέρει την πνευματική τους αφύπνιση, ώστε αυτοί να στερεωθούν στην πίστη και να πάψουν να υποκύπτουν στον καταστροφικό εξισλαμισμό. Από την άλλη, η πνευματική τους απελευθέρωση θα καταστεί η στέρεη βάση για την εθνική τους απελευθέρωση.

Έτσι, ο Άγιος, αναλαμβάνοντας το επικίνδυνο και ιδιαίτερα κοπιώδες έργο του ευαγγελισμού των ραγιάδων, περιοδεύει εκτεταμένες περιοχές του ελληνισμού πείθοντας τους ραγιάδες να δώσουν προτεραιότητα στη γνώση και τη διάδοση των βασικών αληθειών της πίστης και των αξιών της εθνικής τους ταυτότητας. Επιτελεί ουσιαστικά έργο εθνεγέρτη και εθναποστόλου, τίτλο που επάξια του αποδίδεται αργότερα.

Αλλά η διδασκαλία και το έργο του Πατροκοσμά αποδεικνύονται και για μας σήμερα ιδιαίτερως επίκαιρα και εποικοδομητικά. Στον σύγχρονο κόσμο μας, όπου κυριαρχεί η παγκοσμιοποίηση, περιφρονούνται τα ήθη και καταδικάζεται το εθνικό φρόνημα, οι διδασκάλους του Αγίου μάς αφυπνίζουν. Γίνονται οδοδείκτες μας στην προσπάθεια να ανακτήσουμε την πνευματική μας ελευθερία και την εθνική μας κυριαρχία. Είθε, με τις πρεσβείες του, τα στοιχεία αυτά να καταφέρουμε να τα διαφυλάξουμε!

Ιωάν. Παλαιτσάκη – Αδ. Τσουρουφλή, Α' Λυκείου

πολύ, όμως πρέπει πάντα να προσβλέπει στο τέλος, στην Ανάσταση.

Όσο λοιπόν μικρή κι αν είσαι, πρέπει να παλέψεις. Να υπομείνεις τον πόνο με καρτερία, σαν τον βράχο που τον χτυπούν τα κύματα κι αυτός αντιστέκεται, σαν το πεύκο που σκίζουν τον κορμό του για να πάρουν το ρετσίνι κι αυτό μένει όρθιο. Έτσι να κάνεις κι εσύ κι όλα θα γίνουν καλύτερα...

Χριστ. Ανυφαντή

Ο πόνος φέρνει τον άνθρωπο σε δύσκολη θέση. Για τον άνθρωπο που πονά συχνά η χαρά σβήνει, η ελπίδα λιγοστεύει, το χαμόγελο χάνεται απ' τα χείλη του. Η Ανάσταση του Κυρίου όμως ξαναφέρει τη ζωή, δίνει ελπίδα, ανάβει φλόγα αγάπης. Ζεσταίνει την καρδιά και μεταδίδει φως. Για τον πιστό άνθρωπο μετά από κάθε δυσκολία έρχεται η επιτυχία, μετά από τον πόνο έρχεται η ευτυχία. Μετά τη Σταύρωση έρχεται πάντα η Ανάσταση!

Αναστ. Χατζή

Κάθε άνθρωπος στη ζωή του αντιμετωπίζει διάφορα προβλήματα. Συχνά και προβλήματα υγείας, από τα οποία άλλα θεραπεύονται εύκολα και άλλα είναι πιο έντονα και σοβαρά.

Ποσόσο, δεν πρέπει να απογοητεύεται κανείς, γιατί το ότι κάποια προβλήματα είναι σοβαρά δεν σημαίνει ότι είναι και άλυτα. Μια σοβαρή ασθένεια δεν σημαίνει ότι είναι και αγιάτρευτη. Ακόμα και κάτι πολύ σπάνιο μπορεί να θεραπευτεί με υπομονή, θέληση και πίστη. Άλλωστε, η ελπίδα πεθαίνει πάντα τελευταία, άρα δεν την σκοτώνουμε πιο νωρίς.

Η επαφή με τη φύση είναι ένας τρόπος ανάρρωσης. Η φύση δίνει πάντα δύναμη, γαλπνεύει τη σκέψη και αναγεννά την ελπίδα. Μέσα σ' αυτήν μπορείς να δεις τον Θεό, να αισθανθείς την πρόνοια και την αγάπη Του. Όλοι έχουν προβλήματα, αλλά μόνο αυτοί που δεν έχουν πίστη και αυτοί που δεν ελπίζουν σε τίποτα δεν μπορούν να τα ξεπεράσουν.

Στ. Πανταζή

Εύχομαι να γίνεις γρήγορα καλά. Για να γίνει όμως αυτό θα πρέπει να κάνεις λίγη υπομονή. Όπως ο σπόρος πρέπει να πέσει βαθιά στη γη και να συνθλιφτεί μέχρι να φυτρώσει, έτσι κι εσύ μέχρι να γίνεις καλά, θα ταλαιπωρηθείς λίγο. Να ξέρεις πως είσαι κι εσύ ένας σπόρος, όχι φυτεμένος από άνθρωπο αλλά από τον Θεό. Ο σπόρος, όταν αναστηθεί, δίνει τους φρέσκους και χυμώδεις καρπούς του. Έτσι κι εσύ, όταν γίνεις καλά, θα έχεις γίνει πιο ώριμος, πιο δυνατός. Θα δίνεις χαρά κι ελπίδα στους άλλους που πονούν και βρίσκονται σε δύσκολη θέση. Γι' αυτό, μην απελίζεσαι. Να έχεις θάρρος και δύναμη. Να προσεύχεσαι και η ασθένειά σου θα γίνεται ελαφρότερη, ενώ η υπομονή σου θα μεγαλώνει. Περαιτέρω!

Ελ. Παπαγεωργίου

Τράμμα σε κάποιον που πονά

Αγαπητή μου φίλη,

Σου γράφω μετά το γράμμα που μου έστειλες για την κατάσταση της υγείας σου. Ο καρκίνος είναι μια πολύ σοβαρή ασθένεια. Δεν είναι μόνο τα σωματικά προβλήματα που προκαλεί στον οργανισμό. Πιο σοβαρά είναι τα ψυχικά προβλήματα που δημιουργεί. Είναι φυσικό από τότε που το έμαθες το νηθικό σου να έχει πέσει. Αλλά εγώ θα είμαι πάντα κοντά σου για να σε κάνω να νιώσεις καλύτερα.

Όλοι οι άνθρωποι έχουν τα προβλήματά τους, λιγότερο ή περισσότερο σοβαρά. Προσωπικά, στις δύσκολες στιγμές μου φέρνω στο μυαλό μου την εικόνα του σπόρου. Μένει θαμμένος στη γη χωρίς να διαμαρτύρεται, συνθλίβεται και αφήνει το φυτό του να βγει από μέσα του. Έτσι, στο τέλος ανασταίνεται δίνοντας νέα ζωή, χρωματίζοντας τη φύση με χίλια χαρούμενα χρώματα. Έτσι κι ο άνθρωπος. Μπορεί να χρειαστεί να περάσει πάθη πολλά, να πονήσει

Τους ηλικιωμένους πρέπει να τους φροντίζουμε και να τους αγαπάμε, όπως μας αγάπησαν και μας φρόντισαν κι αυτοί, να τους δείχνουμε σεβασμό, να έχουμε μαζί τους υπομονή και να κρατάμε τις καλές συμβουλές τους, διότι σαν μεγαλύτεροί μας γνωρίζουν περισσότερα απ' ό,τι εμείς.

Μαρ.-Φωτ. Ιακωβίδη, Α' Γυμνασίου

Το Πάσχα

του Μεχμέτ μπέη

Είναι τρεις η ώρα μετά τα μεσάνυχτα και σπάνιοι οι διαβάτες στο δρόμο. Είναι οι τελευταίοι που γυρίζουν από την πρώτη Ανάσταση και πηγαίνουν βιαστικοί στα σπίτια τους.

Σε λίγο τίποτε πια δεν ακούεται και νεκρική σιγή βασιλεύει σ' όλη την τούρκικη συνοικία του Ηρακλείου.

Ξαφνικά, ανοίγει αθόρυβα η αυλόπορτα ενός μεγάλου σπιτιού και προβάλλει ανθρώπινο κεφάλι. Γυρίζει δεξιά και αριστερά και παρατηρεί με προσοχή μέσα στο σκοτάδι. Τραβιέται μέσα και πάλι ξαναφαίνεται και κοιτάζει με προσοχή.

-Ελάτε, δεν είναι κανένας, ακούεται χαμηλή φωνή.

Τρεις σκιές, η μια μεγάλη και οι δύο μικρότερες, βγήκανε στον δρόμο.

-Πάμε γρήγορα, ψιθύρισε ο ψηλός άντρας. Πάμε γρήγορα, γιατί αργήσαμε και θα μας περιμένει. Σκέπασε το πρόσωπο με το μαντήλι σου, Εσμέ! Ρεσίτ, δος μου το χέρι σου!

Περπατούσαν κι οι τρεις σιωπηλοί στο σκοτάδι. Μόλις όμως έστριψαν το στενό σοκάκι, βρήκανε μια γριά, που κρατούσε στο χέρι της αναμμένη λαμπάδα. Περπατούσε με κόπο, γιατί ήταν πολύ γριά. Και φρόντιζε με το αδειανό χέρι να προφυλάξει τη λαμπάδα της από τον αέρα, για να φέρει στο σπίτι το φως της Αναστάσεως, που πήρε από την εκκλησία.

Όταν είδαν το φως της λαμπάδας, οι τρεις νυχτερινοί διαβάτες γύρισαν αλλού το κεφάλι τους, για να μην γνωριστούν. Του κάκου όμως. Η γριά σήκωσε τη λαμπάδα της και τους φώτισε.

-Πολλά τα έτη σας, Μεχμέτ μπέη! είπε η γριά.

-Καλημέρα, κυρά, αποκρίθηκε εκείνος, και του χρόνου! Και τράβηξε το δρόμο του.

Η γριά τούς κοίταξε από κοντά, ώσπου τους έχασε από τα μάτια της.

«Περίεργο πράγμα!» είπε με το νου της. «Πού να πάνε τέτοια ώρα ο Μεχμέτ μπέης με τη χανούμισσα και το γιο του; Χριστέ μου, δεν κάνεις το θάμα σου να γλιτώσουν οι Χριστιανοί από έναν Τούρκο;»

Βυθισμένη στο σκοτάδι ήταν και η εκκλησία του Αγίου Μηνά. Εδώ και λίγη ώρα χιλιάδες κεριών τη φώτιζαν. Χιλιάδες Χριστιανών στην αυλή της έψαλλαν χαρμόсуνα το «Χριστός Ανέστη». Τώρα έμεινε μόνο το άρωμα του λιβανιού και των κεριών. Και μόνο το καντήλι, που έκαιε μπροστά στην ασημένια εικόνα της Παναγίας, θαμπόφεγγε. Παντού βασιλευε απόλυτη σιγή.

Δύο χτύποι ακούστηκαν στην εξώθυρα. Από ένα στασίδι σηκώνεται κάποιος και τρέχει ν' ανοίξει. Ήταν ο παπάς του Αγίου Μηνά.

Οι τρεις νυχτερινοί διαβάτες μπαίνουν αθόρυβα στην εκκλησία και φιλούν το χέρι του

παπά. Σφαλίζουν καλά την πόρτα, προχωρούν ευλαβικά στο εικονοστάσι, γονατίζουν και κάνουν το σταυρό τους. Ο παπα-Γρηγόρης μπαίνει από τη δεξιά πόρτα στο ιερό, ανοίγει την Ωραία Πύλη και λέει στον μικρότερο από τους τρεις:

-Ελα, παιδί μου, να με βοηθήσεις! Και του δίνει μια μικρή λαμπάδα, που την άναψε από το ακοίμητο φως, που ήταν πάνω στην Άγια Τράπεζα.

Ο παπα-Γρηγόρης φόρεσε το χρυσοκέντητο πετραχήλι του, πήρε με βαθύ σεβασμό το Δισκοπότηρο και πλησίασε στην Ωραία Πύλη. Μπροστά του στέκεται το συμπαθητικό τουρκόπαιδο, ωχρό, συγκινημένο, με τη λαμπάδα στο χέρι.

-Πλησιάστε, είτε ο παπάς στους άλλους δύο.

Πρώτα πλησίασε η γυναίκα, τριάντα έως τριανταπέντε χρονών. Ήταν ωχρή και βαθιά συγκινημένη. Τη στιγμή που ανέβαινε τα σκαλοπάτια του ιερού, χρειάστηκε να την υποστηρίξει ο Μεχμέτ μπέης, για να μην πέσει. Τα μεγάλα μαύρα μάτια της ήταν δακρυσμένα.

-«Μεταλαμβάνει η δούλη του Θεού Μαρία, εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος», είπε ο παπάς μ' επισημότητα και της έδωσε την Άγια Μετάληψη.

Δύο μεγάλα δάκρυα κύλησαν στο πρόσωπο της σεμνής εκείνης γυναίκας κι ακούστηκε να ψιθυρίζει: «Μνήσθητί μου, Κύριε, όταν έλθης εν τη Βασιλεία σου».

Πήρε έπειτα η γυναίκα τη λαμπάδα στο χέρι της και πλησίασε το παιδί.

-«Μεταλαμβάνει ο δούλος του Θεού Νικόλαος», επανάλαβε ο παπάς, κοιτάζοντας στοργικά το συμπαθητικό παιδί.

Τώρα ήρθε η σειρά του Μεχμέτ. Ανεβαίνει με θάρρος και πλησιάζει τον παπά. Το φως της λαμπάδας τρέμει, γιατί τρέμουνε και τα χέρια της Μαρίας.

-«Μεταλαμβάνει ο δούλος του Θεού Εμμανουήλ, εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος», λέει για τρίτη φορά ο παπάς, δακρύζοντας τώρα κι αυτός.

-Αμήν, είπε με βαθιά φωνή ο μυστικός Χριστιανός.

Σε λίγα λεπτά οι τρεις σκιές χάνονται και πάλι στους σκοτεινούς δρόμους του Ηρακλείου και βιαστικά γυρίζουν στο σπίτι τους. Αυτή τη φορά δε βρέθηκε καμιά γριά στο δρόμο να τους γνωρίσει με το φως της λαμπάδας και να ξαναπεί «Θεέ μου, δεν κάνεις το θάμα σου, για να σωθούν από έναν κακό Τούρκο οι Χριστιανοί».

Μόνο ο παπα-Γρηγόρης ήξερε ότι ο Μεχμέτ μπέης ήτανε Χριστιανός, πιο πολύ πιστός από πολλούς, που λέγονται μονάχα Χριστιανοί.

(Από το Αναγνωστικό της Στ' Δημοτικού του 1947)

ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ:

Γαλλικά

Pour ou contre l' uniforme scolaire?

Il y a un grand débat sur le retour de l'uniforme aux écoles. Assez d'élèves veulent porter des vêtements spécifiques à leur école et certains le detestent. Mais quels sont les avantages et les inconvénients d'une telle décision?

Tout d'abord porter une uniforme, c'est pratique, puisque ça permet de faire des économies sur l'achat des vêtements. Ainsi il n'y a pas de sentiments de jalousie et de rivalité entre les élèves. En plus ça permet d'effacer les inégalités sociales, étant donné que tous les élèves pauvres ou riches portent les mêmes habits.

De l'autre côté une telle pratique est considérée par certains gens un peu dépassée et comme les adolescents ont besoin de s'affirmer à travers leurs tenues, la même uniforme portée par tous, les empêche à le faire. De toute façon nous nous contentons que notre école ait établi l'uniform scolaire et comme ça nous pouvons rester concentrés à nos études.

Δέσπ. Σκορδά (Γ' Γυμν.) & απρ: Χρ. Ανυφαντή (Α' Λυκ.)

Επιμέλεια: κ. Παν. Κοντονάσιου, Εκπ/κός

Περίληψη στα ελληνικά

Υπέρ ή κατά της σχολικής ενδυμασίας;

Γίνεται μεγάλη συζήτηση σχετικά με την επιστροφή της στολής στα σχολεία. Αρκετοί μαθητές θέλουν να φορούν στολή, άλλοι την απεχθάνονται. Η σχολική στολή είναι πρακτική, γιατί σου επιτρέπει να κάνεις οικονομία στην αγορά ρούχων, απαλύνεται ο ανταγωνισμός μεταξύ των μαθητών και συγκαλύπτονται οι κοινωνικές ανισότητες. Από την άλλη, κάποιοι θεωρούν αυτήν την πρακτική ξεπερασμένη και λένε ότι και οι έφηβοι επιθυμούν να επιβιβάζονται και μέσω του ντυσίματος. Πάντως εμείς αισθανόμαστε ευτυχείς που το Σχολείο μας έχει καθιερώσει τη σχολική ενδυμασία και έτσι μπορούμε να παραμένουμε συγκεντρωμένοι στα μαθήματά μας.

ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ:

Αγγλικά

The benefits of fasting

We Orthodox Christians have the habit of fasting before Easter. It is an "exercise" that helps us be more spiritual and define some limits to ourselves. Those limits have the intention of our preparation for the Resurrection. Moreover, when we "exercise" our body without eating some particular foods, like meat, milk, cheese and others, we can focus our thoughts and prayers to our God.

Ιωάννα Παλαιτσάκη, Α' Λυκείου

Επιμέλεια: κ. Χρυσ. Σουρμπάτη, Εκπ/κός

Περίληψη στα ελληνικά

Τα πλεονεκτήματα της νηστείας

Εμείς οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί συνηθίζουμε να νηστεύουμε πριν το Πάσχα. Αυτό είναι μια «άσκηση» που μας βοηθά να γίνουμε πιο πνευματικοί και να θέσουμε κάποια όρια στον εαυτό μας. Αυτό στοχεύει στο να προετοιμαστούμε για την Ανάσταση, αφού, όταν δεν τρώμε κάποιες τροφές, μπορούμε να στρέψουμε τις σκέψεις και τις προσευχές μας στον Θεό.

Σεμινάριο Μελισσοκομίας

Την Παρασκευή 15 Φεβρουαρίου η Περιβαλλοντική μας Ομάδα είχε την ευκαιρία να παρακολουθήσει ένα υπαίθριο σεμινάριο μελισσοκομίας με το οποίο κατανοήσαμε πόσο σημαντικός είναι ο ρόλος της μέλισσας στην παραγωγική ζωή του πλανήτη. Το σεμινάριο έγινε από τον κ. Ιωάννη Γιωτάκη, χημικό, πρ. Δήμαρχο Λουτρακίου, ο οποίος ασχολείται ερασιτεχνικά με τη μελισσοκομία και είχε την ευγενή καλοσύνη να μοιραστεί μαζί μας τις γνώσεις του.

Ο κος Γιωτάκης μάς μύσησε θεωρητικά και πρακτικά στη φιλοσοφία του μελισσοκόμου. Αρχικά γνωρίσαμε τον τόπο κατοικίας και εργασίας των μελισσών, το μελίσσι, και θαυμάσαμε το πόσο οργανωμένα λειτουργεί αυτή η μικρή κοινωνία. Αναλυτικότερα, μάθαμε να διακρίνουμε τη Βασίλισσα από τις Εργάτριες και τους Κηφίνες. Ο ρόλος τους είναι εντελώς διαφορετικός, όμως η συνεργασία τους προάγει το καθολικό συμφέρον. Μάθαμε επίσης ότι η μεγάλη προσφορά της μέλισσας, εκτός από το μοναδικά υγιεινό μέλι, το κερί και τον βασιλικό πολτό, είναι η γονιμοποίηση των ανθέων, κυρίως μάλιστα των οπωροφόρων δέντρων, χωρίς την οποία δεν θα ήταν δυνατή η συγκομιδή καρπών. Μεγάλη εντύπωση μας προξένησε ότι το μελίσσι φρουρείται κυριολεκτικά από μέλισσες-φύλακες, κάτι ιδιαίτερα πρωτοπόρο και αναπάντεχο για εμάς.

Μέσα από την εκτενή αυτή παρουσίαση μπορούσαμε

να αντιληφθούμε ότι η κοινωνία αυτών των εντόμων προσφέρει μεγάλες υπηρεσίες στην κοινωνία των ανθρώπων και αποτελεί παράδειγμα προς μίμηση. Σε αντίθεση με το πώς ενεργούμε εμείς οι άνθρωποι πολλές φορές, οι μέλισσες ενεργούν πάντα με γνώμονα το ομαδικό συμφέρον, χωρίς να σταματούν να εργάζονται, μέχρι αυτό να ικανοποιηθεί. Αν η ανθρώπινη κοινωνία μας είχε ως πρότυπο αυτήν των μελισσών, θα χαρακτηριζόταν από σεβασμό στην ιεραρχία, από εργατικότητα και επιμέλεια, καθώς και από απόλυτη αλληλεγγύη!

Γενικότερα, συνειδητοποιήσαμε το μεγαλείο της προσφοράς της φύσης στον άνθρωπο και αναγνωρίσαμε το χρέος μας απέναντί της.

Στελ. Πανταζή – Αδαμ. Τσουρουφλή, Α΄ Λυκείου
Επιμέλεια: κ. Ανδρ. Κουτσόπουλος, Εκπ/κός

Σωστό ή Λάθος;

- Μοριάς λεγόταν την εποχή της Επανάστασης η Στερεά Ελλάδα.
- Ρούμελη λεγόταν η Θεσσαλία.
- Γκιαούρης στα τουρκικά σημαίνει άπιστος.
- Ο Γεώργιος Καραϊσκάκης πέθανε στο Φάληρο.
- Ο Αθανάσιος Διάκος είχε χειροτονηθεί ιερέας.
- Ο Γρηγόριος Δικαίος λεγόταν και Παπαφλέσσας.
- Ο Νικηταράς λεγόταν Νικήτας Σταματελόπουλος.

Ιστορικό Ανέκδοτο

Ο Μισούλης δεν φοβόταν την τρικυμία. Κάποτε που ήταν άρρωστος, άφησε έναν από τους γιους του να καπετανεύει. Όταν όμως έμαθε πως ο γιος του άραξε το πλοίο σε κάποιο ακρογιάλι της Αττικής, λόγω της μεγάλης θαλασσοταραχής, απηφώνοντας την αρρώστια του και τη φουρτούνα, μπήκε σε ένα τρεχαντήρι κι έφτασε ως εκεί. Μπήκε στο καράβι του, το ξεκίνησε και ύστερα παρέδωσε το τιμόνι στον γιο του λέγοντας: « Έτσι κουμαντάρουν ένα καράβι!».

ΓΛΩΣΣΟΛΟΓΙΚΑ

(Τα γλωσσολογικά ερωτήματα που ακολουθούν μας έστειλε ο κ. Νίκ. Γ. Κοντοσόπουλος, Δ.Φ., Γλωσσολόγος. Τον ευχαριστούμε.)

Ερωτήσεις :

- 1) Ποια γλώσσα είναι όμορφη, ποια γλώσσα είναι εύκολη;
- 2) Η γαλλική γλώσσα θεωρείται δύσκολη, έχει όμως και μια μεγάλη ευκολία. Σε τι;
- 3) Η ιταλική γλώσσα έχει μια ευκολία. Ποια ;
- 4) Ποιο είναι το κύριο χαρακτηριστικό της γραφής της γερμανικής γλώσσας;
- 5) Ποια είναι η μεγαλύτερη ευκολία της αγγλικής γλώσσας;
- 6) Ποια λέξη γράφεται πάντα με κεφαλαίο γράμμα σε ορισμένες ευρωπαϊκές γλώσσες;

ΛΑΘΟΣ ΓΡΑΜΜΑ

Αφαιρέστε ένα γράμμα από κάθε λέξη. Τα γράμματα που μένουν φτιάχνουν μία φράση.

ΔΗ ΛΑΜΠΕΡΗ, ΤΗ ΠΡΙΟ ΜΕΙΓΑΛΗ ΓΙΣΟΡΤΗ ΤΡΗΣ ΠΙΑΣΤΗΣ ΗΜΑΣ

ΑΡΙΘΜΟΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

7	+		:		=5
+		-		x	
	+	1	-		=1
:		x		:	
	+	6	:		=4
=6		=12		=5	

Λύσεις Προηγούμενου τεύχους

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΛΟΓΙΚΗΣ ΣΕΙΡΑΣ: Ο επόμενος αριθμός είναι ο 1.560 (πολλαπλασιάζουμε τον προηγούμενο επί 5 και προσθέτουμε 10).

ΤΑ ΚΑΡΕ: Το 4.

REBUS : Εμπορική ναυτιλία: εμπ όρη κ ίνα φτ ήλοι (=τα καρφιά) α

εκπαιδευτήρια
«ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ»

(ΣΤΟΝ ΙΣΘΜΟ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ)

Γυμνάσιο - Λύκειο

9+1 χρόνια

Οι εγγραφές
άρχισαν

Ειδικά για την
1η Γυμνασίου &
την 1η Λυκείου:

9+1

Υποτροφίες

στην αγωγή

& την εκπαίδευση

Πληροφορίες: Τηλ.: 27410 - 29663, Κιν: 6932 659820

www.apostolospavlos.gr